

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 1 sierpnia 2022 r.

DIH-3.707.90.2022.AB

DECYZJA DIH - III/98/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.) w związku z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 3 czerwca 2022 r. (nr akt kontroli: DP.8361.14.2022), na mocy której na przedsiębiorcę Gminną Spółdzielnię „Samopomoc Chłopska” w Birczy nałożono karę pieniężną w wysokości 2000 zł (słownie: dwa tysiące złotych), z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach 25 lutego i 1 marca 2022 r. inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Podkarpackim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili czynności kontrolne w sklepie mieszczącym się (...), należącym do (...) (zwaney dalej: „stroną”, „stroną postępowania” lub „przedsiębiorcą”).

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162) (zwaney dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 17 lutego 2022 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego m.in. prawidłowość przekazywania przez przedsiębiorców informacji o cenach towarów i usług. Wspomniane zawiadomienie doręczono stronie 17 lutego 2022 r.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178) (zwaney dalej: „ustawą o informowaniu o cenach”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121) (zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”).

Inspektorzy prowadząc czynności kontrolne w placówce detalicznej w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen zgodnie z wymaganiami ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia

Ministra Rozwoju, m.in. sprawdzili 102 partie produktów znajdujących się w ofercie handlowej kontrolowanego przedsiębiorcy, stwierdzając nieprawidłowości w przypadku 82 z nich polegające na:

- braku podania ceny przy 9 partiach skontrolowanych wyrobów,
- braku podania ceny i ceny jednostkowej przy 22 partiach skontrolowanych wyrobów,
- braku podania ceny jednostkowej przy 51 partiach skontrolowanych wyrobów.

Kontrolowany przedsiębiorca w dniu 25 lutego 2022 r. złożył oświadczenie, że nieprawidłowości związane z nieuwidacznianiem cen, wynikają nie ze złej woli, ale z niedopatrzenia, nadmiaru obowiązków, ograniczeń kadrowych związanych z sytuacją finansową. Spółdzielnia zobowiązała się do poprawy oznakowania i uzupełnienia brakujących cen.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 1 marca 2022 r. (nr akt kontroli: DP.8361.14.2022).

W dniu 4 maja 2022 r. Podkarpacki WIIH, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.), (zwanej dalej: „Kpa”), zawiadomił (...), o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w związku z naruszeniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach oraz § 3 ust 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju. Jednocześnie poinformowano, że zgodnie z art. 10, 73 i art. 79 § 2 Kpa w każdym stadium postępowania strona ma prawo do czynnego udziału, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, przeglądania akt sprawy, jak również brania udziału w przeprowadzaniu dowodu. W powyższym zawiadomieniu organ wezwał do przedłożenia dokumentacji stwierdzającej wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy za zakończony rok rozliczeniowy 2021 w terminie 7 dni od otrzymania pisma.

Pismem z 9 maja 2022 r. przedsiębiorca przesłał dokumentację, o którą zwrócił się organ pierwszej instancji, tj. m.in. bilans, rachunek zysków i strat.

W dniu 3 czerwca 2022 r. Podkarpacki WIIH wydał na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach decyzję (sygnatura DP.8361.14.2022), na mocy której nałożył na (...), karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług. Decyzja została doręczona stronie w dniu 6 czerwca 2022 r.

W dniu 30 czerwca 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Podkarpackiego WIIH, odwołanie od ww. decyzji. W powyższym odwołaniu przedsiębiorca zarzuca decyzji naruszenie:

- 1) art. 189f § 1 pkt 1 Kpa poprzez błędne zakwalifikowanie przez organ przedmiotowego stanu faktycznego, a to oparcie zaskarżonej decyzji na błędnym i niekompletnym materiale dowodowym, z uwagi na nieuwzględnienie, iż odwołująca jeszcze w czasie przeprowadzanej przez organ kontroli naprawiła wszelkie uchybienia w zakresie nieuwidaczniania informacji o cenie i cenie jednostkowej, jak również nieuwzględnienie faktu, iż waga naruszonego prawa w przedmiotowej sprawie jest znikoma;
- 2) art. 4 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług poprzez oparcie zaskarżonej decyzji na uznaniu przez organ, iż stopień naruszenia obowiązków był

znaczny, w sytuacji gdy odwołująca dopuściła się jednorazowego dopuszczenia naruszenia przepisów prawa o charakterze mniejszej wagi, które bezzwłocznie zostało usunięte (tj. jeszcze w trakcie przeprowadzanej kontroli przez organ), jak również nieuwzględnienie dotychczasowych działań odwołującej, a to faktu, iż odwołująca po raz pierwszy dopuściła się naruszenia przepisów prawa.

W związku z powyższym wniósł o:

- uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Podkarpackiemu WIIH, względnie
- uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz zmianę zaskarżonej decyzji poprzez odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i przestanie na pouczeniu.

Pismem z dnia 6 lipca 2022 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Zgodnie z § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Natomiast zgodnie z § 4 ust. 1 ww. rozporządzenia Ministra Rozwoju cena jednostkowa uwidoczniona przy towarze na wywieszce lub w innej formie dostępnej dla kupującego powinna dotyczyć ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Wskazać ponadto należy, iż zgodnie z § 4 ust. 2 ww. rozporządzenia w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy

uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1.

Natomiast § 4 ust. 3 ww. rozporządzenia stanowi, iż w przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk.

Wyłączenia w tym zakresie zawarte są w § 7 rozporządzenia Ministra Rozwoju i tym samym wymogu uwidaczniania cen jednostkowych nie stosuje się do:

- 1) towarów, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży;
- 2) towarów sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach);
- 3) towarów nieżywnościowych sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie lub właściwości wyłącznie w parach;
- 4) produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy Prawo farmaceutyczne.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach powoduje – zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy – nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez (...) od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 3 czerwca 2022 r. (sygnatura: DP.8361.14.2022), na mocy której na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, tj. niewidocznieniu:

- ceny przy 9 partiach skontrolowanych wyrobów,
- ceny i ceny jednostkowej łącznie przy 22 partiach skontrolowanych wyrobów,
- ceny jednostkowej przy 51 partiach skontrolowanych wyrobów.

Przedsiębiorca w odwołaniu zarzuca decyzji naruszenie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa poprzez błędne zakwalifikowanie przez organ przedmiotowego stanu faktycznego, a to oparcie zaskarżonej decyzji na błędnym i niekompletnym materiale dowodowym, z uwagi na nieuwzględnienie, iż odwołująca jeszcze w czasie przeprowadzanej przez organ kontroli naprawiła wszelkie uchybienia w zakresie niewidaczniania informacji o cenie i cenie jednostkowej, jak również nieuwzględnienie faktu, iż waga naruszonego prawa w przedmiotowej sprawie jest znikoma. Ponadto w odwołaniu strona zarzuciła decyzji naruszenie art. 4 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług poprzez oparcie zaskarżonej decyzji na uznaniu przez organ, iż stopień naruszenia obowiązków był znaczny, w sytuacji gdy odwołująca dopuściła się jednorazowego dopuszczenia naruszenia przepisów prawa o charakterze mniejszej wagi, które bezzwłocznie zostało usunięte (tj. jeszcze w trakcie przeprowadzanej kontroli przez organ).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podkreśla, że skarżąca nie podważa ustaleń kontroli i stwierdzonych nieprawidłowości, ale powołując się na szereg orzeczeń sądów administracyjnych wskazała, że obowiązkiem organu nakładającego karę jest uwzględnienie zarówno wagi naruszenia prawa, jak również zaprzestania naruszenia prawa. Strona wskazuje, że jest to jej pierwsze naruszenie jakiego dopuściła się jako przedsiębiorca, w zakresie uwidaczniania cen. Ponadto strona twierdzi, że dopuściła się zaniechania obowiązku poprzez niewidocznienie informacji o cenie dla 9 produktów, niewidocznienie informacji o cenie i cenie jednostkowej dla 22 produktów oraz niewidocznienie ceny jednostkowej dla 51 produktów, wobec czego jej zdaniem nie można stwierdzić, iż odwołująca całkowicie dopuściła się zaniechania oznaczania ceną i ceną jednostkową towaru jaki znajdował się w sklepie, a miało to jedynie charakter incydentalny.

Strona wskazuje również, że za zastosowaniem instytucji odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej przemawia również fakt, iż odwołująca niezwłocznie, a to jeszcze w trakcie kontroli zaniechała naruszenia prawa poprzez naprawienie wszelkich zaniechań i niedopatrzeń w zakresie uwidaczniania cen i cen jednostkowych towarów w sposób jednoznaczny, jak również fakt, iż jest to pierwsze naruszenie jakiego dopuściła się odwołująca.

Prezes UOKiK, po analizie całokształtu materiału dowodowego, w szczególności protokołu kontroli z 1 marca 2022 r. (nr akt kontroli DP.8361.14.2022), nie miał wątpliwości co do zaistnienia faktu naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju. Stan faktyczny zgromadzony i zawarty w protokole kontroli i załącznikach do protokołu, nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji. Jak wynika z akt sprawy, towary w kontrolowanej placówce nie były w sposób prawidłowy oznakowane ceną oraz ceną i ceną jednostkową. Badaniem objęto 102 partie towarów, kwestionując z uwagi na niewidocznienie ceny przy 9 partiach skontrolowanych wyrobów, ceny i ceny jednostkowej przy 22 partiach skontrolowanych wyrobów, ceny jednostkowej przy 51 partiach skontrolowanych wyrobów. Prezes UOKiK podkreśla również, że obowiązki nałożone ww. przepisami dotyczą wszystkich placówek, w których prowadzona jest sprzedaż detaliczna wyrobów i nie ma przy tym znaczenia czy jest to sklep samoobsługowy, mały czy duży. Tym samym powyższe ustalenia dały podstawę do nałożenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie.

Zgromadzone w toku kontroli materiały w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości pozwalają na stwierdzenie, że (...), nie wykonała ciężących na niej obowiązków wynikających z wyżej przytoczonych przepisów ustawy o informowaniu o cenach.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, podobnie jak organ pierwszej instancji, Prezes UOKiK nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Podkreślić należy, że w trakcie kontroli ustalono, iż łącznie w przypadku 82 skontrolowanych produktów, co stanowi ponad 80 proc. poddanych ocenie wyrobów, konsumenci byli pozbawieni odpowiednich informacji o ich cenie, cenie jednostkowej czy cenie i cenie jednostkowej. Należy tutaj stwierdzić, że tylko w 20 procentach skontrolowanych wyrobów konsumenci otrzymywali prawidłową informację o cenach wyrobów, co świadczy o tym iż skala nieprawidłowości była wysoka. Uwidocznione prawidłowo informacje o cenie i cenie jednostkowej produktu, umożliwiają konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Przy tak dużej skali

nieprawidłowości, nie można uznać wagi naruszenia za znikomą, a tym samym zarzut naruszenia art. 189f§ 1 pkt 1 Kpa nie znajduje uzasadnienia.

Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Nawet, uznając za spełnioną przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, na co wskazuje strona w odwołaniu, to należy wskazać, że te przesłanki muszą jednak być spełnione łącznie, w związku z powyższym organ drugiej instancji stwierdza również, iż nie ma podstaw do zastosowania tego przepisu i do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

Ponadto nie została spełniona przesłanka z art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, gdyż na stronę nie została wcześniej nałożona administracyjna kara pieniężna w związku z naruszeniem przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Tym samym wymagane prawem przesłanki nie zostały spełnione i nie występują podstawy do odstąpienia od nałożenia kary.

Zarzut naruszenia art. 4 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług również nie znajduje uzasadnienia. Strona wskazała, że organ pierwszej instancji oparł zaskarżoną decyzję na uznaniu, iż stopień naruszenia obowiązków był znaczny, w sytuacji gdy odwołująca dopuściła się jednorazowego dopuszczenia naruszenia przepisów prawa o charakterze mniejszej wagi, które bezzwłocznie zostało usunięte (tj. jeszcze w trakcie przeprowadzanej kontroli przez organ), jak również organ nieuwzględnił dotychczasowych działań odwołującej, tj., faktu, iż odwołująca po raz pierwszy dopuściła się naruszenia przepisów prawa.

Prezes UOKiK stwierdza, że powyższe argumenty nie są zasadne. Zgadza się również z organem pierwszej instancji, który stwierdził, że stopień naruszenia obowiązków nie był znikomy, gdyż nieprawidłowości dotyczyły ok. 80 proc. skontrolowanych wyrobów, przez co w znacznym stopniu zostały zagrożone interesy konsumentów.

Jednocześnie należy wskazać, że kryteria wymiaru kary zostały wprost wskazane w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach, a mianowicie zgodnie z powyższym przepisem przy wymierzaniu kary bierze się pod uwagę stopień naruszenia obowiązków, dotychczasową działalność przedsiębiorcy oraz wielkość obrotów i przychodu. Analizując przedmiotową decyzję organ drugiej instancji, nie ma wątpliwości, że Podkarpacki WIIH uwzględnił wszystkie przesłanki wymiaru kary, wskazując m.in., że w przypadku 80 proc. skontrolowanych wyrobów stwierdzono nieprawidłowości, które uniemożliwiały lub utrudniały konsumentowi porównanie cen oferowanych do sprzedaży wyrobów.

Organ drugiej instancji podkreśla również, że Podkarpacki WIIH wskazał, że przy wymierzaniu kary „wziął pod uwagę, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy: (...) fakt, że jest to pierwsze naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów w zakresie uwidaczniania cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy.”, co również miało wpływ na wysokość nałożonej kary.

Prezes UOKiK mając na uwadze wyjaśnienia strony, że stwierdzone uchybienia wynikają z niedopatrzenia pracowników spowodowanego zbyt małą kadrą pracowniczą oraz dużym natłokiem obowiązków, a nie złą wolą przedsiębiorcy informuje, że to obowiązkiem przedsiębiorcy jest takie zorganizowanie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, aby nie dochodziło do naruszeń prawa.

Należy również tutaj wskazać, że przedsiębiorca kilka dni przed rozpoczęciem kontroli, otrzymał Zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 17 lutego 2022 r., które zawierało zakres przedmiotowy kontroli, która miała być u niego rozpoczęta, jednak pomimo posiadania tej wiedzy, nie podjął działań, dzięki którym organ kontroli nie stwierdziłby nieprawidłowości w zakresie

uwidaczniania cen, a tym samym kontrolowany uniknąłby kary, jaka została na niego nałożona skarżoną decyzją.

Prezes UOKiK odnosząc się do argumentów strony wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o informowaniu o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji w zakresie m.in. ceny czy ceny jednostkowej towaru jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen w określony sposób nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) kontrolowanego przedsiębiorcy, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Po przeprowadzonym postępowaniu administracyjnym, Prezes UOKiK uznaje, iż Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym przy uwzględnieniu ustawowych wytycznych wymiaru sankcji wskazanych w art. 6 ust. 3 ww. ustawy oraz wspomnianych wymogów ujętych w celach regulacji. Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 2 000 zł przy maksymalnej wysokości 20 000 zł jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną. Wymiar kary bierze pod uwagę fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni informacji o cenie i cenie jednostkowej łącznie 82 ze 102 poddanych ocenie towarów (zakwestionowano uwidacznianie cen ok 80 proc. skontrolowanych wyrobów). Podkreślić należy, że cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów – podobnych, o odmiennych cechach co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego, itp. Brak uwidocznienia cen jednostkowych przy towarach uniemożliwia kupującym porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych, o innej masie, objętości czy długości, a przez to utrudnia kupującym dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie.

Jednocześnie organ drugiej instancji wskazuje, że kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6 WE stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami o ich cenach i cenach jednostkowych.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, mając na uwadze stan faktyczny oraz obowiązujące przepisy, organ drugiej instancji stwierdza, że argumenty strony zawarte w odwołaniu nie znajdują uzasadnienia i tym samym nie widzi postaw do uchylenia zaskarżonej decyzji i przekazania do ponownego rozpatrzenia czy jej zmianę, o co strona wnosi w odwołaniu.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Rzeszowie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. poz. 2019 poz. 178).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

(...)